

Ζούμε σε μια εποχή που καθημερινά βομβαρδίζομαστε από εκατοντάδες περιοδικά και εφημερίδες, δεκάδες τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς. Στις συντηρητικές τους ελευθεριακές λειτουργίες αποπροσανατολιστικά για την εργατική τάξη, για το λαό γενικότερα. Πάντα και με ξεζυνο τρόπο περνάνε τα μηνύματα της εκάστοτε κυβέρνησης, του κεφαλαίου. Ποτέ όμως και με κανέναν τρόπο δεν αναδεικνύουν τα προβλήματα των εργαζομένων, τη ρίζα του κακού που τα γεννάει, τις αξίες, τα οράματα της τάξης μας.

Βέβαια, πάντα επικαλούνται την ελευθερία του Τύπου, της Δημοσιογραφίας, τα δικαιώματα των ανθρώπων κλπ. Όταν όμως αυτό γίνεται για ελευθερία του Τύπου, της Δημοσιογραφίας, των ανθρώπων, εννοούν την αυσιδία, τη δικτατορία του κεφαλαίου, την υπεράσπιση των συμφερόντων των κρατούντων, εννοούν ότι δημοκρατία μπορεί να υπάρχει μέχρι εκεί που δεν θίγονται τα συμφέροντά τους.

Εμείς οι εργάτες έχουμε διαφορετική αντίληψη για την ελευθερία του Τύπου. Ελευθερία του Τύπου εννοούμε την υπεράσπιση του λαού, των προβλημάτων και διεκδικήσεων της εργατικής τάξης, των οραμάτων τους, την προάσπιση και ενδυνάμωση των αξιών και ιδανικών της τάξης μας, την αεία της ταξικής πάλης, της αλληλεγγύης των εργαζομένων, το χτυ-

Αναγκαία η επικέντρωση της «Πανοικοδομικής»

πημα της ηττοπάθειας, του φιλοτομαρισμού, της εργασιακής ειρήνης, του συμβιβασμού, της συνεργασίας των τάξεων. Την εξαγορά των συνδικαλιστών που με κάθε τρόπο προωθούν μέσα από τα κανάλια τους και τον Τύπο τους οι κρατούντες.

Μπροστά ο' αυτή την άρρωστη, τη μίζερη κατάσταση που θέλουν να περάσουν στην εργατική τάξη και το λαό, πρέπει να αντιδράσουμε. Δεν έχει κανέναν το δικαίωμα να σιωπά, γιατί γίνεται συνεχώς, γιατί στην ουσία παίζει στο δικό τους γίγδο.

Σ' αυτό το γίγδο παίζει και η πληροφορία της ΓΣΕΕ με τα αποπροσανατολιστικά έντυπα που κυκλοφορεί, μέσα του ΙΝΕ, έντυπα που στην ουσία οδηγούν το κίνημα στην ηττοπάθεια, το συμβιβασμό, τη μετριότητα και το αποπροσανατολίζουν

από κάθε ταξική πρακτική και διεκδίκηση.

Η Ομοσπονδία μας μέχρι σήμερα έκανε ό, τι μπορούσε να χτυπήσει αυτή τη λογική, να έρθει σε επαφή με τα Σωματεια μέλη της, να παραβρεθεί όσο μπορούσε και όπου την καλούσαν κοντά στους συνάδελφους. Φάνηκε όμως καθαρά ότι υπήρχε ένα κενό όσον αφορά την επαφή. Η ενημέρωση των συνάδελφων με κάποιο έντυπο φάνηκε αναγκαία (γιατί εκτός των άλλων κανένα Σωματείο ούτε η Ομοσπονδία φθάνει σε όλα τα μέλη να τα ενημερώσει σχετικά με το τι παλεύουμε, πού θρικόνοια τα προβλήματα, τι κάνουμε παραπέρα, ποιες είναι οι κατακτήσεις μας) και, το κυριότερο, φάνηκε ότι είναι αναγκαίο οι Ομοσποδοί και από κεντρικά να έχουν το δικό τους έντυπο, που θα θρικόνοια στην απέναντί τους πλευρά των όσων προναρφέρουμε, που θα ενημερώνει τον

κλάδο και θα του δίνει τη δική μας προοπτική, θα τον κωποιάζει με τις δικές μας αξίες και οράματα, μακριά από τη λογική της συναισθήσεως, του συμβιβασμού, του βολέματος, του φιλοτομαρισμού της ηττοπάθειας. Σ' αυτή τη βάση αποφασίσαμε να επανεκδούσουμε την «Πανοικοδομική», την εφημερίδα της Ομοσπονδίας μας.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, η «Πανοικοδομική» κυκλοφορούσε το Φλεβάρη του 1977 συνέχεια μέχρι τον Ιούνιο του 1990, δηλαδή 12 χρόνια αναλλιπάς η Ομοσπονδία ενημερώνει τον κλάδο μέσω της εφημερίδας. Από τον Ιούνιο του 1990 σταμάτησε, κυρία για λόγους οικονομικούς.

Στο 16ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας, το Φλεβάρη του 1995, αποφασίστηκε η επανέκδοσή της, όμως πάντα

οικονομικοί λόγοι καθυστερούσαν την υλοποίηση αυτής της απόφασης. Τελικά στο Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας στις 15.2.1997, αποφασίστηκε ομόφωνα να αειζήσει κατά 10 άρξ, η συνδρομή των Σωματειών ανά ψηφισμένο μέλος, για να επανοικδοεί η εφημερίδα από την 1η Μαΐ 1997. Επίσης, αποφασίστηκε ότι θα διακινείται δωρεάν και θα εκδίδεται κάθε δύο μήνες.

Έτσι, λοιπόν, από την 1η Μαΐ οι Οικοδομοί θα έχουν τη δική τους εφημερίδα που θα κρείται να λειτουργεί σαν εργαλείο ενημέρωσης, πάλης και αγώνα στα χέρια τους.

Κάθε Σωματείο, κάθε συνάδελφος έχει το δικαίωμα να γράφει την άποψη του για τα προβλήματα μας, τους αγώνες μας, τις τακτικές μας, τις δύναμεις της εφημερίδας, ακριά αυτό να μην έρχεται σε αντίθεση με τις αποφάσεις του Συνεδρίου, της Διοικήσεως και πολύ περισσότερο με τα συμφέροντα του κλάδου.

Τέλος, κλείνοντας αυτό το σημείωμα, θέλω όμοια υπατάξει πως με τη δέμηνη εφημερίδα μας θα χτυπήσουμε τα συγκροτήματα του Τύπου, πιστεύουμε όμως πως αν όλοι συμβάλουμε να δυναμώσουμε - και θα δυναμώσουμε - να φθάσει σε όλους τους συνάδελφους μας, να έχει πλοίαση όλη καπκαλά αναμώρωσά, θα ανώοουμε ένα μετρίκι, κω νύρα στη λογική που θέλουν να περάσουν στην εργατική τάξη.

Να απευθυνόμαστε στα Σωματεια και την Ομοσπονδία

Συνάδελφοι,
Συχνά ομιθια να τρέχουμε σε δικηγόρους ή σε κόποιους που πιθανά μας είναι ότι μπορούν να μας βοηθήσουν σε κάποια εργασιακό ή ανατοδομοτικό μας πρόβλημα. Ακριά παρουσιάζονται το φαινόμενο, ανατοδομοί μας να παίρνουν λάθος πληροφορίες, με αποτέλεσμα να χάνουν δικαιώματά τους ή ακόμα και τη ουσία τους.

Ακριά παρουσιάζονται το φαινόμενο, συνάδελφοί μας για τη οωμκήρωσά τους αιτήσεως ανατοδομοτήσεως να πληρώνουν 20-30 χιλιάδες, δεν σε κάποιο εννοώμενο κωμική γωνιάτες. Γι' αυτό θα πρέπει να απευθινόμεσ στο Συμβούλιο μας και στην Ομοσπονδία. Η οωμκήρωσά μας αιτήσεως είναι υποθεσί 5 λεπτών. Επίσης, στις όποιες πληροφορίες χρειάζεσά κάθε συνάδελφος για εργασιακό ή ανατοδομοτικό πρόβλημά του μόνο η Ομοσπονδία και τα Σωματεια μπορούν να δώσουν υπεύθινες απαντήσεως. Μην νηγάτε σε δικηγόρους ή σε κομνηνοποιούς.

Τα τηλέφωνα της Ομοσπονδίας είναι: 5225.234 - 5243.785.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδομών και Συναφών Επαγγελημάτων Ελλάδας
ΙΔΙΟΚΤΗΤΙΑ
Ομοσπονδία Οικοδομών και Συναφών Επαγγελημάτων Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5243.785
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοσχεδιασθείσα - Εκτύπωσθ
Τυποκεκοδική ΑΕ, Η. Ηρακλείου 145, Περισοίς

Τα σχέδια των κατασκευαστών ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ Η ασφάλισή μας είναι θέμα ζωής

Στο κενό έπτεσε η προαπεία των κατασκευαστών να υπονομιέσουν, με παρανομική απεργία, το νέο τρόπο υπολογισμού της ασφάλισής των οικοδομών.

Οι απειλές για ενός μήνα κλείσιμο των γαπιών δεν έρθηκαν την ανατοδομοί που περιμέναν. Οι περιοχές που μερικοί των κατασκευαστών έκλεισε τα γαπια είναι: Θεσσαλονική, Κιλκή, Λάρισα, Βόλος, Πάτρα και Αγρίνιο. Σ' αυτές οι έξι πόλεις συνολικά το ποσοστό των γαπιών που δεν άνοιξαν, δεν έπεσε στο 40%.

Στην υπόλοιπη Ελλάδα τα γαπια άνοιξαν κανονικά και χαρακτηρίστικά σε Αθήνα και Πειραιά τα γαπια που έκλεισαν, μετρίονται στα δάκτυλα

των χεριών μας. Φαίνεται ότι η πλειοψηφία των κατασκευαστών δεν συμφωνεί με τη γρημμή της Ομοσπονδίας της και έχει πεπεισθεί για το δικό τον οικοδομώ.

Το νουδοσχεζήριμα ότι οι κατασκευαστές πληρώνουν έως και 40% τον εννοώμενο εκάτωπο, δεν θρικόνοια έδαφος. Η πραγματικότητα είναι αμειλική, τα όποιον εννοώμενο περισοίους - αναρπώσεως - είναι από 20% αναφώλο του αλλοδαπού τους συνταξιούχους, τα Σθαβροτομικήρια, τις υπερωρες και από την αφαιρέσε της ασφάλισής των οικοδομών.

Η προαπεία των εργαζομένων να μας γυρίσουν στην εποχή της αθλιότητας, του καπαρέ-

ματος της ασφάλισής, του εκάτωπο, δέχθηκε ένα σοβαρό κτύπημα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι τελειώσαμε μαζί τους, θα προσκοθίνοια με διάφορους τρόπους να μειώσουν σε συνταλεσί. Γι' αυτό δεν θα πρέπει να επαναπαυθώμε.

Η καλύτερη περιωρωρήσε του νέου τρόπου υπολογισμού της ασφάλισής μας είναι να μη χαιρίσομε με τίποτα και σε κανέναν. Να απαιτούμε σταθερά τα ένοσημα με 120 για κάθε ημέρα εργιασά και οι εισορρές να μη είναι ποτέ κάτι από τη σύμβαση για όσους αμειβώμε με αυτή και για όσους αμειβώμεται παραπάνω, με το μεροκάματο που παίρνουν.

Τέλος, πρέπει να επισημώνοια ότι ο επομώθητα της Ομοσπονδίας

και των Σωματειών να αντικοθίνοια τις επιτοδομώ των Κατασκευαστών, γαπια καθοριστικά. Με γαπια χημικήρηματα, όποιον έχουν παρρημίες, απορρίπτουμε όλα τους τα επιηρηρήματα. Αναδιώκεμα με τον καλύτερο τρόπο ότι στόχος τους είναι να έρθουν στην εποχή της κλοπήσε της ασφάλισής των Οικοδομών και των εσοδών του ΙΚΑ.

Πρέπει επίσης να τονίσομα ότι όποιον ο συνάδελφος οικοδομώ μαζί με τα Σωματεια τους το πλέωμαν, τα γαπια άνοιξαν και δώλοισαν, γαπια όπως το ζωντανώμα, για τη απεργία των κατασκευαστών ή των παρρημίων, θα ημώομα. Ημώομα ειχίμα σε άλλες τις περιοχές που απεργούσαν οι κατασκευαστές.

Η βία και η τρομοκρατία δεν θα περάσουν

Στις 9 Απρίλη για άλλη μια φορά ο κλάδος έφθιξε στο γνωστό μετερίζι του αγώνα, δίνοντας το μαχητικό του «παράν» στις απεργιακές συγκεντρώσεις και πορείες σε όλη τη χώρα.

Στην Αθήνα, η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στις 9.30 το πρωί, στην πλατεία Κάνιγγος και στη συνέχεια η μεγάλη μερίδα του αγώνα στο κλάδο συγκεντρώθηκε στο Υπουργείο Εργασίας. Εκεί έφθιξε ανεπιτήμητη με γυλιές αστυνομικούς και δυνάμεις των ΜΑΤ, που είχαν καταλάβει τον χώρο του Υπουργείου καθώς και τους γύρω χώρους, δίνοντας στο κέντρο της Αθήνας την εκόνα μιας στρατοκρατούμενης πόλης.

Η κορεία του κλάδου πεθαρμαχμένη και οργανωμένη με την δύναμη των δικτών μας και της πίστης μας ότι αυτά στους δρόμους του αγώνα θα κριθούν, πληθύνοντας τους πολυήμερους ποταλοφόρους και εξολερώνοντας σε σωστακούς άνδρες, των δυνάμεων καταστολής, οι οποίοι παρά την χρήση ασπυροζόνων δεν κατάφεραν να σταματήσουν τους οργανωμένους απεργούς.

Η Ομοσπονδία, γνωρίζοντας ότι η κωδώνηση είχε μεθοδεύσει το χυπίσμα του κλάδου, μέσω των κατασταλτικών της μηχανισμών, κλέσσε τους Ολοκωθέντες σε απονομηκράτη τονίζοντας «είναι άδικοτακτο, ζηνόζωνο και με χυπίσμα, δεν θα παύσουμε να πολεμάμε το χυπίσμα της, την ώρα της επανάστασης γιατί θα την διαλύσουμε, όχι γιατί την επιδιώκουμε, αλλά γιατί η ίδια η κυβέρνηση την προλαί με την αντεργατική, αντιλάϊκή της πολιτική».

Οι απεργοί σταματήσαν την πορεία περιφερειών, τις οργανωμένα και πεθαρμαχμένα και αντιπροσωπευτικά της Ομοσπονδίας συναντήθηκαν με τον υποπόλο Εργασίας.

«Ερήσων εδώ για να διακυβερνήσει την κατάσταση που επιτηρούμεν μας και να κωδώνη κωδώνη στην κυβέρνηση ότι το αντιπροσωπευτικό υποπόλο που έφθικε στα επτάμαζα δεν θα περάσει. Με το «πιστόλι στον κροτάφο», μ' αυτήν την πρωτοφανή αστυνομικότητα και τρομοκρατία δε σχημάζω, δούλωσε η αντιπροσωπεία στον δρόμο και αυτήν την δόλωση εκθέσει γνωστή στους συγκεντρωμένους απεργούς, που με συνηθίσατε. «Η τρομοκρατία δεν θα περάσει». «Εδώ τα χυπίσμα του Ολοκωθέντος», κωδώνη αυτού που ξεκίνησε είναι έργο αγώνα που προσπαθώ, υποδέχθηκα τον προβιπορπούρο που εκείνη την ώρα έμπαινε στο Υπουργείο Εργασίας.

Το χυπίσμα τον οικοδόμων και τον εργαζομένο στον

Στο δρόμο του αγώνα η απάντηση

Στην άρνηση, στην αδιαλλαξία και στις προκλήσεις της κυβέρνησης απαντάμε με το μαχητικό μας «παράν» στις κινητοποιήσεις μας

κλάδου, που είχε μεθοδεύσει η κυβέρνηση μέσω των κατασταλτικών της μηχανισμών, έλασε στον κενό, εκλείπει της υπεύθυνης στάσης της Ομοσπονδίας και των απεργών και αυτό δεν μπόρεσε να το νουθετεί η κυβέρνηση, όπως δεν μπορεί να γενέσει όλο ο κλάδος από μόνος του θα αποφασίσει ποτέ θα κάνει απεργία και ποί θα πλαιγιει η κορεία της συγκέντρωσης του.

Τ' αυτό και μέσα από μια κατάσταση αντικοινωνική του ΠΑΣΟΚ, κατηγορία το μεγάλο σπάλδιση των Ολοκωθέντων σαν αντισυγκέντρωση, λόγω της επισκεψής Σημίτη στο Υπουργείο, στα πλαίσια της ενάρετης του οικονομικού διαλόγου. Τους διαπεύδουμε και τους καταγγέλλουμε σαν κοινούς σκαταγέλοιους.

Η απεργιακή συγκέντρωση

του κλάδου είχε προγραμματισθεί με συμφωνημένη απόφαση του Γενικού Συμβουλίου από τον Φεβρουάριο. Αυτό που αποκρίθηκε ο κλάδος, το γνωρίζουν οι διοικήσεις των Σωματείων όλης της χώρας, με βάση την απόφαση του γενικού συμβουλίου, όσος και ο κλάδος που στην πορεία ενημερώθηκε και ανέλωση πρέπει να τους κρίνουν.

Η λογακή της ηγεσίας του κω-

δωνάντων κόμματος, που δεν διαθέτει να συκοφαντήσει έναν ολοκληρω κλάδο, δεν μας ξεφρανίζει, δείχνει την αμνηστία του τον πανικό της μισοπείρας στον ενδοσκοπήσων αντιστάσης και διεκδικήσεως του κλάδου και είναι η συνέχηση της συκοφαντίας του αγώνα των ναυτεργατών, των εργοτών, των μεταλλεργατών, των καθηγητών, δεν μας ξαφνίζει, γιατί είναι

συνέχηση των δηλώσεων του προβιπορπού, που τον πείνει κριτός έφθικε, με πορεία στους αγώνες που αναπτύσσονται και ανυπόστατα θεωρεί «ανοικτή κοινωνία» την υποταγή και το συμβιβασμό στις αντιλάϊκες πολιτικές της κυβέρνησης.

Καταγγέλλοντας αυτή την επίθεση εναντίον του κλάδου μας, επίθεση που θυμίζει μαύρες εποχές καταδικαζόμενες στη συνέχηση της εργατικής τάξης, δηλώνουμε ότι ο κλάδος μας όχι μόνον δεν υποχωρήσει μπροστά σε τέτοιες ή αντίλογες επιθέσεις, που προκύπτουν από κωδώνη ταμμένους επολογούς αυτής της αντιλάϊκής πολιτικής, αλλά αντίθετα αυτές οι επιθέσεις μας γυλιόδωσαν ακόμα περισσότερο, αφού επιβεβαιώνουν ότι οι αγώνες μας έφθικαν σε σωστό ταξικό αγωνιστικό προαναπολοισμό, που είναι και η μοναδική προέλιξη για το πάσημιο της αδιαλλάξιας της κυβέρνησης και την προέλιξη και λύση των αιτημάτων μας.

Διλώνουμε ότι θα κωδώνησω τους αγώνες μας από τον παρόντα ως μετέπειτα γας.

- Την αντιμετώπιση της άρνησης που μας έφθικε του κλάδου.
- Την επίθεση των ανέναντων.
- Σύντομα στα 55.
- Λίγα στα ασφαλιστικά και εργασιακά αιτήματα του κλάδου.

Απλώνοντας ότι ο κωδώνησων διάλογος που προπαγανδίζει η κυβέρνηση είναι μια απείρα που στόχο έχει την ερωσημή τον πιο σκληρόν αντεργατικόν και ανδροστανικών μέθων που υποαροβήσων από τις επιταγές της «λαοικής Βίβλου» και της συνθήκης του Μάαστριχτ, καλούμε τους εργαζομένους στον κλάδο, ενωτικά, μαχητικά, αποφασιστικά να στρατευθούν στον αγώνα για να μην περάσουν τα σχέδια της κυβέρνησης, που στόχο έχουν να κατοχυρώσουν ο έλαπόμεν έφθικε από την Κοινωνική Ασφάλιση, τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις μας.

Καλούμε τους εργαζομένους στον κλάδο να πρωτοεταχθούν στην δημιουργία του μετώπου αντιστάσεως και πάλης, κοινής δράσεως με άλλους κλάδους εργαζομένους, με στόχο την ακρίφωση των αντεργατικών σχέσεων της κυβέρνησης.

Οι απεργιστές, η βία και η τρομοκρατία που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση για να κωδώνησων στο αγωνιστικό φρόνημα και την αντιστάση μας, όπως και όλων των εργαζομένων, δεν θα περάσει. Οι αγώνες που θα έφθικαν θα είναι πιο δυνατοί, πιο αποφασιστικοί, πιο μαζικοί, αυτό ήταν το μήνυμα της απεργίας της 9ης Απρίλη.

Πρόκληση κατά του κλάδου και αφετηρία της επίθεσης εναντίον του

Στις 26 Μάρτιο με υπόμνημα μας ζητούμε από τον Υποπόλο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Μ. Παπαϊωάννου, συνάντηση γρήνυτων, στο απ' αυτής συγκεντρωμένους απεργούς στο αίτημα του κλάδου για αναγνώριση και διανομή του «υπερ αγωνιστών ενσημάτων».

Στο Υπόμνημά μας στον Υποπόλο, τονίζουμε ότι η επι συνάντησή θα παρρηθωκότα κωδώνησων διανομή των από οικονομικά σχηματίζω ολόκληρης της χώρας.

Ο Υποπόλος στις 27 Μαρτίου, μέσω της ομοσπονδίας του γραφείου του, μας ενημερώσε ότι αυτή την συνάντηση μπορεί να γίνει και οι ίδιος κωδώνησων ως ημερομηνία πραγματοποιήσεως την Πέμπτη 3 Απρίλη.

Τη συγκεκριμένη ημερομηνία και στις 1.00 μ.μ., που ήταν και ο χρόνος συνάντησής μας με τον Υποπόλο, τα συνδικαλιστικά

στέλεχη του κλάδου έφθικαν μπροστά στην άρνηση του Υποπολού να τους δεχθεί.

Ο Πόροδος και οι Γραμματείς της Ομοσπονδίας ζήτησαν επίμονα από τον Υποπόλο να δεχτεί τους εκπροσώπους των Διοικήσεων, τονίζοντας τον ότι είναι αδύνατο συνδικαλιστοί μας που έχουν έφθικε από όλη τη χώρα γ' αυτήν την συνάντηση να αντιμετωπίσουν την άρνηση του Υποπολού να τους συναντήσει.

Ο Πορτογός αντισυγκέντρωτος δήλωσε ότι το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να δεχθεί μια μικρή αντιπροσωπεία στο γραφείο του.

Στη συνέχεια η απαράδεκτη άρνηση και πρόκληση του Υποπολού συνοδεύτηκε και από την επίθεση των αστυνομικών δυνάμεων που είχαν παραταχθεί στην πόρτα του Υποπολού εναντίον στους συνδικαλιστές, που εξαπέλιξαν να μπου στο Υπο-

πόλο και να συναντηθούν μαζί του.

Οι μετέπειτα δηλώσεις του Υποπολού, που αγνώστως τα εκπεσθία, επικαλεσθέντες «τεχνικούς και μωλο λόγους» για την μη πραγματοποίηση της συνάντησης, δεν αποπείδωσαν και δεν παύσω κανέναν, αφού γνωρίζουμε ότι το Υποπόλο διαθέτει αίθουσα που κλάπτε τις ανάγκες για συνάντηση του Υποπολού με τις αντιπροσωπείες των Διοικήσεων.

Η απαράδεκτη προκλητική στάση του Υποπολού και η επίθεση των αστυνομικών δυνάμεων εναντίον μας, ενέργησε που εκκράδωσαν συνολικά την αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης, ήταν ο προπομικός της αστυνομικότητας, του αυταρχισμού και της βίας, που εξαπέλιξε η κυβέρνηση με τους μηχανισμούς της ενάντια στην απεργιακή συγκέντρωση του κλάδου στις 9 Απρίλη.

Π Ρ Ω Τ Ο

Κρατάμε ψηλά τη σημαία τ

Μέρα της Εργατικής Τάξης. Μέρα ενότητας και πάλης. Συμβολο ανεγέρνυτο και ταξικός αγώνα.

Μέρα πληρομένη με ανυπολόγιστες θυσίες και αιμα. 1886 - 1997: 111 χρόνια αγώνων.

- Σήμερα που οι διαστραμμένοι εγκέφαλοι των πολυεθνικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεμίζοντας τη «Λευκή Βιβλό», προσπαθούν να πάρουν πίσω όσα υποχρεώθηκαν να δώσουν στα 111 χρόνια αγώνων και θυσιών της Εργατικής Τάξης.

- Σήμερα που προσπαθούν να βάλουν στην Προσκόρπιστη Κλίνη τις κατακτήσεις δεκαετιών, θάβοντας στις «λευκές Βιβλό» τα όνειρα των δολοφονημένων εργατών του Σικάγο.

- Σήμερα η αναφορά στο ιστορικό της εξέγερσης των εργατών του Σικάγο, όπως και η αναφορά στο ΜΑΗ του '36, στους νεκρούς στην Πειραιά, στο 200 της Κατοικιστικής, αποκτά και

έχει ιδιαίτερη σημασία.

Η πρώτη Μάη του 1886 είχε ορισθεί σαν μέρα έναρξης μαζικού απεργιακού αγώνα και συγκέντρωσης ολόκληρης της Εργατικής Τάξης της Αμερικής στο Σικάγο.

Η απόφαση αυτή είχε παρθεί δύο χρόνια πριν το Συνέδριο της Αμερικανικής Ομοσπονδίας Εργασιών. Το σύνθημα ήταν «Οκτώ ώρες δουλειάς, οκτώ ώρες ανάπαυσης, οκτώ ώρες ύπνου».

Ηταν σύνθημα και απόφαση των εργατών να παλέψουν με όλες τους τις δυνάμεις για τη μεταμόρφωση του από ζώο σε ανθρώπου».

Ηταν Σάββατο, εργάσιμη μέρα. 340.000 εργάτες διαδήλωναν σε όλη τη χώρα, 190.000 είχαν κατέβει σε απεργία, 80.000 απ' αυτούς είχαν πλημμυρίσει τους δρόμους του Σικάγο.

Στους πλανόδιους δρόμους του χάρου της συγκέντρωσης και στις γύρω στέγες, η ατμόσφαιρα είχε γίνει απειλητική για τους εργάτες.

Λόχοι αστυνομικών και ειδικών δυνάμεων ήταν

έτοιμοι να χτυπήσουν τους διαδηλωτές. 1.350 εθνοφρουροί με πολυβόλα περιμέναν το σύνθημα για να δράσουν. Ενώ ο συνδικαλιστής ηγέτης των εργατών μιλούσε στους συγκεντρωμένους απεργούς στην πλατεία Χέιμάρκ, ο επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης διατάσσει να διαλυθεί η συγκέντρωση.

Οι προβοκατόρες προχωρούν στο υπόλοιπο έργο τους, ριχνοντας δόματα μέσα στο πλήθος. Το αίμα των εργατών αρχίζει να βρέχει το πλακόστρωτο. Η αστυνομία, οι υπάλληλοι, οι προβοκατόρες βάρανε στο ψαχνό τους κάθε κατεβύθηση. Εκατοντάδες οι νεκροί εργάτες, χιλιάδες οι συλληφθέντες, ανάμεσα τους οι συνδικαλιστές ηγέτες των εργατών.

«Πρώτα κρεμάστε τους και ύστερα δικάστε τους», απαιτεί ο εξαγροσμημένος Τυπός για τους συλληφθέντες.

Η δίκη ήταν μια σκέτη παρωδία. Δεν δικάζονταν πράξεις, αλλά ιδέες. Η ετυμιογραφία ήταν δεδο-

μένη από τους καπιταλιστές και τους υποτακτικούς τους και γήκε στις 9 Οκτώβρη του 1886.

Ο Σπάις, ο Φίσερ, ο Φινγκελ και Πάρσονς κρεμάστηκαν στις 11 Νοεμβρίου του 1887. Οι Φίλντεν και Έβαρι καταδικάστηκαν σε ισόβια κάθειρξη, ο Λούι Λινγκ βρέθηκε νεκρός στο κελί του, πριν οδηγηθεί στην αγνήνη.

Οι αγώνες των εργατών

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟ έγινε σύμβολο πάλης και θυσίας των εργατών.

Το 1889 στο Παρίσι, το Ιδρυτικό Συνέδριο της 2ης Σοσιαλιστικής Διεθνούς αποφασίζει και καθιερώνει την 1η Μάη ως μέρα διαμαρτυρίας και αγώνα των εργατών όλου του κόσμου.

Στην Ελλάδα, η πρώτη Εργατική Πρωτομαγιά γιορτάσθηκε το 1893 στους Ξύλους του Ολυμπίου Διός, από τον Κεντρικό Σοσιαλιστικό Σύλλογο του

“Όσο υπάρχουμε, είναι χρέος μας να κρατάμε ψηλά το κόκκινο πουκάμισο των δολοφονημένων εργατών του Σικάγο”

Σπαιρού Καλλέργη. Από τότε, πολλές πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις δέχτηκαν τις βάρβαρες επιθέσεις των κατασταλτικών μηχανισμών κράτους και εργοδοσίας.

Το 1923 στον Άγιο Γιάννη Ρέντη στην Πειραιά γιορτάζεται η Πρωτομαγιά. 60 Σωματεία (40 Πειραιώτικα και 20 της Αθήνας) συμμετείχαν στη συγκέντρωση. Τα αιτήματα που θέτουν τα σωματεία, ανάμεσα τους και η αναμόρφωση του Σόφρου, ανεμετρήσιμη τη σκληρή άρνηση της κυβέρνησης.

Για τη διεκδίκηση των αιτημάτων τους, οι εργάτες χαράζουν το Αγροιστικό Πρόγραμμα δράσης τους. Ακολουθούν μεγάλοι απεργιακοί αγώνες.

Στις 23 Αυγούστου 1923 πραγματοποιείται μεγάλη πανεργατική απεργία και

συγκέντρωση στον Πειραιά, στο Πασαλιμάνι.

Η κυβέρνηση δίνει εντολή να διαλυθεί δια της βίας η συγκέντρωση.

Απολογισμός: 11 νεκροί, 100 τραυματίες, 500 συλληφθέντες.

Μάης 1936: Το απεργιακό κίνημα σε εκείνη την περίοδο παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις. Η άρचना τάξη ζητά με κάθε τρόπο να βάλει φραγμό στους αγώνες των εργατών, τους πνίγει στο αίμα.

Στις 8 του Μάη, η οδός Ελευθίας στη Θεσσαλονίκη γίνεται με το αίμα απεργών εργατών από τις σφαίρες των χροσφοβλάκων.

Η οργή του λαού της Θεσσαλονίκης είναι ασάβηκτη γι' αυτό το υπόλο χτυπήμα.

Την επόμενη μέρα 150.000 λαού συγκεντρώνουν στην πλατεία Ελευθερίας για να εκδηλώσουν

ΜΑΓΙΑ

και ντόπια πλουτοκρατίας και των πολιτικών τους εκροστών.

Συνάδελοι,

Σήμερα, που οι δυνάμεις που ψηφισαν και υποστήριξαν τη Σύνοχη του Μάστριχτ και ζήτησαν να την ονομάσουν «μονόδρομο» και «εξουχιστήριο», επιδιώκουν να αγριαλωπίσουν την εργατική τάξη στο δόκανο της «κοινωνικής συνάντησης», έχοντας μαζί τους θερμό υποστηρικτή την υποκατημένη πλειοψηφία της ΓΣΕΕ.

Σήμερα που μας επιτίθενται με στόχο να μας αλωσοδέσουν και να μας γυρίσουν στο Μερσίνα, αποβλέπουν να δικαιωθούν και κατακτητές δεκαετιών και ως θασικό «όχημα» της στιγμής ανταρταγικές επιθέσεις τους έχουν επιλέξει τον διαδοτικό «κοινωνικό διάλογο», το διάλογο της απάτης, όπως σωστά χαρακτηρίσαμε.

Σήμερα

Για να αντιμετωπίσουμε τις όρες που ζούμε, τις χειρότερες που έρχονται, ένας δραστικός παράγων είναι η στράτευση, το αγώνα, που είναι και αγώνας όλων των εργαζομένων, για να έχει αποτέλεσμα πρέπει να στοχεύει στο συντονισμένο δράση όλου του λαϊκού κινήματος και ακόμη περισσότερο στον συντονισμό όλων των λαϊκών κινήμάτων της Ευρώπης, όλων αυτών που αντιστέκονται και δίνουν στην Ευρώπη την εικόνα καζανίου που σιγοβράζει.

Οι Έλληνες εργαζόμενοι που θέλουν την ανατροπή αυτού του αυταρχικού, αντιδραστικού οικοδόμηματός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι μόνοι

Υποχρεωτική η καταβολή μεροκάματου την Πρωτομαγιά

Το μερομίσθιο της απεργίας της 1ης Μάη καταβάλλεται υποχρεωτικά στους εργαζομένους.

Όλοι οι οικοδομοί, εργαζόμενοι στα τεχνικά έργα και στις συναφείς ειδικότητες, όπως και όλοι οι εργαζόμενοι, δικαιούνται το μερομίσθιο της 1ης Μάη.

Το μερομίσθιο υποχρεούται να το πληρώσει στον εργαζόμενο ο εργοδότης. Εργοδότης είναι εκείνος που μας έχει προσλάβει στη δουλειά και μας πληρώνει τα μερομίσθια.

Ενώπιον μας θα έχουμε εργοδότη την παραμονή της 1ης του Μάη και την επομένη της 1ης του Μάη. Άρκει να αποσολοβήσουμε την παραμονή, όταν ο εργοδότης δε δεχτεί την εργασία μας την επομένη της 1ης του Μάη και η παραμονή αποδεδομένη.

Το μερομίσθιο της 1ης του Μάη είναι τόσο υποχρεωτικό, όπως και τα μερομίσθια που εργαζόμαστε.

Σημείωση: Το ίδιο ισχύει και για τις αρχές 25 Μάρτη, 15 Αυγούστου, 28 Οκτώβρη, Χριστούγεννα, 2η μέρα Πάουα.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

- Να σταματήσουν οι υπερλαϊκάδες εκμεταλλεύσεις στην Ελλάδα.
- ΕΞΟ ΤΟ ΝΑΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ.
- Ερηνική επίλυση όλων των διαφορών στα Βαλκάνια.
- Πλήρη απελευθέρωση της χώρας μας, να αποσυρθούν όλα τα ελληνικά στρατεύματα από τη Βοσνία.
- Εκφράσουμε την αλληλεγγύη στον παρθενο λού της Κούβας και σε όλους τους λαούς που παλεύουν για λαϊκή κυριαρχία - ερηνική και πρόοδο.
- Αντιστεκόμαστε στον εθνικισμό, δηλητήριο που σκοτώνει.
- Λέμε ΟΧΙ στο ρατσισμό και την ξενοφοβία.

Πρωτομαγιά 1997

Επιμόνευε αταλάντα στο δρόμο που χάραξαν οι νεκροί του Σικάγο, του Παρισιού, του μαρτύρου ΜΑΗ της Θεσσαλονίκης, οι 200 της Καισαριανής.

Ενώνευε τη φωνή μας και τον αγώνα μας για ένα καλύτερο αύριο, με όλους αυτούς που αντιστέκονται, στη χώρα μας και σ' όλο τον κόσμο.

Με όλους αυτούς που πιστεύουν στη δύναμη του ΑΓΩΝΑ.

Μ' αυτόν που συνειδητοποιούμε ότι το κεφάλαιο και οι κάθε λογής πολιτικοί που εκοραχίζονται και υποτακτικοί, δεν είναι ανίκητοι.

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ
ΗΜΕΡΑ ΠΑΛΗΣ
ΚΑΙ ΓΑΙΣΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Πρωτομαγιά

Πρωτομαγιά 1997

Ο κόσμος ολόκληρος παραπαιεί σε τεταμένο σχοι-νί, ο κόσμος ολόκληρος στην κόψη του Ευραπώ.

Η παγκόσμια ασφάλεια και ερηνή σε κίνδυνο, τα Βαλκάνια στις φλόγες που άναγαν οι μπερλατινικές δυνάμεις και η Ελλάδα στα πρόθυρα επικίνδυνων περιπέτειών.

Πρωτομαγιά 1997. Οι Έλληνες εργαζόμενοι, οι από-μχοι της δουλειάς, ο λαός της πατρίδας μας σε δρόμο ανηφορικό και δύσκολο, τασιασμένοι από την ανεργία, την υποαπασχόληση, εξουθενωμένοι από τη μονόπλευρη λιτότητα και τη ληλεία του εισοδήματός τους, λαβωμένοι από την αφαίρεση και αραχτή κεκτημένων τους, δεν το θέλουν κάτω, δυνάμουν τις αντιστάσεις εναντίον σ' αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική, που θέλει να τους οδηγήσει στην πείνα και την εξαθλίωση, σε νέο χτύπημα των κοινωνικών ασφαλιστικών εργασιών και κατακτήσεων και δικαιωμάτων τους.

Το εργατικό κίνημα με τις ιδιαιδιότητες του, τα ανηφνικά του, τα ζήγ - ζαγκ στη δράση του, παρά τις εμμαντικές διαφροτικές επιθέσεις που δεχεται από την υποκατημένη πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, στο χρόνο που πέρασε, έχει καταγράψει θετικό αγωνιστικό απολογισμό.

Το διεκδικητικό κίνημα αντίστασης και διεκδίκησης των εργαζομένων που αναπτύχθηκε, κίρια στο δίστασμα του τελευταίου εξαμήνου, παρά τη θνητοκρατία και τον αυταρχισμό που αντιμετωπίσε από μεριάς κυβέρνησης, άνωτες νέους δρόμους, έφερε στην επιφάνεια νέα στοιχεία ανόδου των αντιστάσεων και του διεκδικητικών διαθεσών των εργαζομένων.

Το ταξικό ένστικτο, ανάτα με τη λογική, οδηγεί μεγάλο μέρος των εργαζομένων στο θεμελιακό συμπέρασμα ότι πρέπει να κινηρρηθούν τα αντιπάλια αντίστασης, στις επιλογές του Μάστριχτ, της ζένης

την αγανάκτησή τους για το ματωκόλομα των απεργών.

Οι χοροφιλικάς με όλα και οπλοπολιτικά προχρόρη σε νέα δολοφονική επίθεση εναντίον στο άσπλο πλήθος.

Δώδεκα νεκροί και τρακόσιοι τραυματίες ήταν οι αιματηροί απολογισμοί αυτής της εγαχέρησης των θαλολαϊκών νόων οργάνων.

1η Μάη 1944: Ο φατίστατος κατακτητής ήθελε να δώσει ένα μεγάλο τρομαχτικό μήνυμα στον αόλολο λαό μας, εκταλάντα τον ανόθ του επαναστατικού, εργατικού κινήματος στη χώρα μας.

Στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής την 1η Μάη, ημέρα που δεν επιλέχθηκε ηρχαίο από τον κατακτητή, εκταλάντα 200 διαλεχτά παλικάρια, δικαστικοί κομμουνιστές, αφήνωντας πίσω τους ακριβή παρακαταθήκη για τις επόμενες γενές, την αυτοπόση, τον προοισμό, τα ιδανικά για το ζήμερομα ενός καλύτερου αύριο, ιδανικά που σημάδεψαν το δρόμο του δικού τους Γολγοθά.

Εργατικά ατυχήματα

ΑΘΗΝΑ

● Ο Γεώργιος Κοσιμάτης, 42 χρονών στις 23.1.1997, έπεσε από τον 2ο όροφο πολυκατοικίας στο Μενίδι, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί.

● Ο Ιωάννης Χατζέκος, 49 χρονών, στις 5.2.1997, ενώ βούλευε σε συνεργείο του Δήμου Περιστέρου, φτιαγμένου αποχετευτικού έργου, καταπλάκωσε από άγνοια χαλίκια σε χωνάκι και σκοτώθηκε.

● Ο Ελευθέριος Κυριαζίδης, 61 χρονών, στις 4.3.1997, στην προσπάθειά του να τοποθετήσει οριζόντιο κριάριο στο κολοπάκι του 3ου ορόφου οικοδομής στην Πετρούπολη, έπεσε στο κενό με αποτέλεσμα να σκοτωθεί.

● Ο Αθανάσιος Μυλωνάς, 54 χρονών, στις 6.4.1997, σκοτώθηκε λόγω πτώσης από το 2ο όροφο οικοδομής στην Τερψιθεά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

● Ο Νικόλαος Δραγούδακας, 54 χρονών, στις 1.3.1997 σκοτώθηκε όταν για άγνωστους λόγους έχασε την ισορροπία και έπεσε στο κενό από τον 3ο όροφο οικοδομής στην περιοχή του Εουσίου.

ΚΟΖΑΝΗ

● Ο Νέστορας Αοιμής, 45 χρονών, στις 14.3.1997 σκοτώθηκε πέτοντας από εξωτερική οκλαδία. Ο συνδελφός είχε γεννηθεί στο Βελβένδο Κοζάνης το 1952, ήτοι παλαιότερος με δύο παιδιά και υπήρξε ενεργό μέλος του συλλόγου Βελβένδων από Συνδικάτο Οικοδομικών Κοζάνης.

ΛΗΜΝΟΣ

● Ο Μεχμέτ Σαμπρί, αναοφθαλμολόγος Αθηνών, στις 20.3.1997 τραυματίστηκε βαριά ενώ εργάζονταν σε ορεινή επακτοχή του Υπουργείου Νοσημάτων Λήμνου.

ΧΑΝΙΑ

● Ο Μανώλης Τζαμαντάκης, 34 χρονών, στις 29.3.1997 έλαβε τραγικό θάνατο από καταπλάκωμα από μόνια, την ώρα που εκτελούσε εργασίες για την εγκατάσταση αποχετευτικού δικτύου ενός σε λάκκο που είχε ανοίξει για τον σκοπό αυτό.

Ριζικές δεσφαιμετέγοι με το δόλο - απόπειρα

Την Τετάρτη 9 Απριλίου, για να κηρύξει ο ακοινωνικό διάλογο, Ουσιαστικά το περιεχόμενο του ακοινωνικού διαλόγου έχει ξεκινήσει από χρόνια. Με τη μέθοδο της παρακώπης δικαιωμάτων των εργαζομένων η σημερινή και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις με τον έναν ή τον άλλο τρόπο «σπρώχνουν» τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης, το άρθρο 4, πράξει υπονομιολογικά περιεχόμενα που απαγορεύουν τις αυξήσεις, οι τρεις τελευταίοι αντίσφαιμετέγοι νόμοι 1976-1982-2084, ο νόμος 2434/96 που κάνει δώρο στους εργοδότες τον ΟΑΕΔ και πολλά άλλα που θα μπορούσαμε να αναφέρουμε, με λίγο - λίγο πρόκληση της κατακτήσεις των εργαζομένων.

Όμως υπάρχει και άλλη μια πλευρά. Η ψήφιση από την πλειοψηφία του ελληνικού κοινοβουλίου, και τον λαό και πίσω από τις πλάτες των εργαζομένων, της Συμφωνίας του Μάστριχτ, η Συμφωνία με τη «λευκή» θήρα, ο νόμος 2027/90, δεν οδήγησαν τις διαδόμενες κάθε κατάκτηση των εργαζομένων, Δεν οδήγησαν στην απόσπωση του κεφαλαίου, στην εξάλειψη της εργατικής τάξης και του λαού γενικότερα.

Είναι λοιπόν συνέχεια της ίδιας αντιλαϊκής, αντιεργατικής πολιτικής, είναι συνέχεια της πολιτικής των μονοπωλίων και των κυβερνήσεων που τα στηρίζουν, είναι πολιτική όμοια με αυτές που γάτρεψαν τη εργατική τάξη και στο παρελθόν. Τα κρούσια παραμένουν πάντα κοράκια και το χάσμα που χωρίζει την εργατική τάξη από το κεφάλαιο μεγαλώνει όλο και περισσότερο.

Ποιες εργατικές τάξεις, οι εργαζομένοι, τους εξουσιοδοτούν να πένν σε διάλογο που θα ισοπεδώσει και θα εξαφανίσει κάθε κατάκτηση. Είναι σαφές ότι κανένα όργανο, κανένα συνδικαλιστικό σώμα, κανένα εργατικό σωματείο δεν έχει τέτοια δικαιοκρία, κανείς δεν έχει τέτοια εξουσιοδότηση. Όσοι το κάνουν, αν βεβαιώσουν το επιχείρημα οι εργαζομένοι, τα καθυλώνουν την ταπεινά του πρόδότη της τάξης μας.

Ο προδοτισμός είναι συγκεκριμένος και δεν άφραξε περιθώρια παρερμηνείας. Στους εργαζομένους είτε με πολύ καθαρή γλώσσα: «ΑΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΕΚΤΗΜΕΝΑ ΤΟΥ 1920 ΚΑΙ ΠΡΙΝ». Στους εργοδότες είτε: «ΕΜΕΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΫΠΟ-

θέσεις, ΕΞΕΙΣ ΝΑ ΤΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΟΓΗΣΕΙ».

Με απλή ελληνικά στους μεν εργάτες είπε: «Εξάστε ό,τι μέχρι τώρα είχατε, θα γυρίσετε 100 χρόνια πίσω», στους δε εργοδότες: «Εγώ τους αφήνω κάθε δικαίωμα στη δουλειά, στη ζωή, σεξί, λιώστε τους να τα οικονομίσете. Το γήπεδο είναι δικό σας, μπορείτε να παίζετε όπου θέλετε και χωρίς διατήρηση».

Ας κάνουμε όμως με συγκεκριμένο τι θα πει στο τραπέζι του διαλόγου, της απάτης.

● Ελαττωκοποίηση του ωριαίου εργαζίας. Αυτό πρακτικά σημαίνει κατα-

Εμείς αρνούμαστε να ξεπουλάμε ό,τι με αιμα και αγώνες κερδίσαμε

ση το δώρο, μια κατάκτηση που κερδίσαμε με αίμα και που εξαποδοτούνται να πένν σε διάλογο να είναι τέτοιο διάλογο.

Ποιες εργατικές τάξεις, οι εργαζομένοι, τους εξουσιοδοτούν να πένν σε διάλογο που θα ισοπεδώσει και θα εξαφανίσει κάθε κατάκτηση. Είναι σαφές ότι κανένα όργανο, κανένα συνδικαλιστικό σώμα, κανένα εργατικό σωματείο δεν έχει τέτοια δικαιοκρία, κανείς δεν έχει τέτοια εξουσιοδότηση. Όσοι το κάνουν, αν βεβαιώσουν το επιχείρημα οι εργαζομένοι, τα καθυλώνουν την ταπεινά του πρόδότη της τάξης μας.

Ο προδοτισμός είναι συγκεκριμένος και δεν άφραξε περιθώρια παρερμηνείας. Στους εργαζομένους είτε με πολύ καθαρή γλώσσα: «ΑΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΕΚΤΗΜΕΝΑ ΤΟΥ 1920 ΚΑΙ ΠΡΙΝ». Στους εργοδότες είτε: «ΕΜΕΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΫΠΟ-

θέσεις, ΕΞΕΙΣ ΝΑ ΤΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΟΓΗΣΕΙ».

Με απλή ελληνικά στους μεν εργάτες είπε: «Εξάστε ό,τι μέχρι τώρα είχατε, θα γυρίσετε 100 χρόνια πίσω», στους δε εργοδότες: «Εγώ τους αφήνω κάθε δικαίωμα στη δουλειά, στη ζωή, σεξί, λιώστε τους να τα οικονομίσете. Το γήπεδο είναι δικό σας, μπορείτε να παίζετε όπου θέλετε και χωρίς διατήρηση».

Ας κάνουμε όμως με συγκεκριμένο τι θα πει στο τραπέζι του διαλόγου, της απάτης.

● Ελαττωκοποίηση του ωριαίου εργαζίας. Αυτό πρακτικά σημαίνει κατα-

λύσει, μείωση της συμμετοχής των εργαζομένων σε περίπτωση ασθένειας ή ατυχήματος του εργαζομένου. Ακόμα εννοούν μείωση των ασφαλιστικών εισφορών που καταβάλλουν οι εργοδότες για την ασφάλισή μας. Όλα αυτά εννοείται ότι τα προχωρούν σιγά - σιγά και μεθοδικά και σε 2-3 χρόνια θα τα εξαφανίσουν τελείως.

● Κόψιμο των επιδομάτων. Τηλιόδο τέλος στο χειμερινό, στο επίδομα των παιδιών.

● Απελευκώση απολύσεων, κούδνας θα απολύει, χωρίς να δίνει λόγο σε κανέναν.

● Κατάργηση της Κοινωνικής Ασφάλισης και προαναπόθεση των εργαζομένων στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Πιο συγκεκριμένα θέλουν να κωφιστούν την ανταπόδοτικότητα στις αναπαραγωγικές συντάξεις, την κατάργηση της καλύτερης συντάξης, την κατάργηση του όριου, που σημαίνει ότι το θάρος σύνταξης θα περριβεί πάνω από τα 60 χρόνια.

Αυτά και άλλα δώδεκα στο τραπέζι του «κοινωνικού» διαλόγου. Γι' αυτό καλεί η κυβέρνηση και οι εργοδότες τους εργαζομένους να συζητήσουν. Στην πράξη μάς ζητούν να συναποφασίσουμε για τη σφραγή μας.

Αυτά και άλλα δώδεκα στο τραπέζι του «κοινωνικού» διαλόγου. Γι' αυτό καλεί η κυβέρνηση και οι εργοδότες τους εργαζομένους να συζητήσουν. Στην πράξη μάς ζητούν να συναποφασίσουμε για τη σφραγή μας.

Αυτά και άλλα δώδεκα στο τραπέζι του «κοινωνικού» διαλόγου. Γι' αυτό καλεί η κυβέρνηση και οι εργοδότες τους εργαζομένους να συζητήσουν. Στην πράξη μάς ζητούν να συναποφασίσουμε για τη σφραγή μας.

Αυτά και άλλα δώδεκα στο τραπέζι του «κοινωνικού» διαλόγου. Γι' αυτό καλεί η κυβέρνηση και οι εργοδότες τους εργαζομένους να συζητήσουν. Στην πράξη μάς ζητούν να συναποφασίσουμε για τη σφραγή μας.

Αυτά και άλλα δώδεκα στο τραπέζι του «κοινωνικού» διαλόγου. Γι' αυτό καλεί η κυβέρνηση και οι εργοδότες τους εργαζομένους να συζητήσουν. Στην πράξη μάς ζητούν να συναποφασίσουμε για τη σφραγή μας.

Αυτά και άλλα δώδεκα στο τραπέζι του «κοινωνικού» διαλόγου. Γι' αυτό καλεί η κυβέρνηση και οι εργοδότες τους εργαζομένους να συζητήσουν. Στην πράξη μάς ζητούν να συναποφασίσουμε για τη σφραγή μας.

στο τραπέζι της προδοσίας, αρνείται να ξεπουλάει ό,τι με αιμα και αγώνες κερδίσαμε.

Επειδή όμως πρέπει να γνωρίζουμε ποιοι είναι με και οι συνηθισμένοι υπηρετεί ο κούδνας, κάνουμε γνάστο για τη κλεισιωπία της ανώτατης συνδικαλιστικής οργάνωσης, η ΓΣΕΕ, έχει ήδη δηλώσει ότι θα πάρει μέρος σ' αυτόν τον διάλογο της απάτης, εξουσιοδοτώντας κομματικές σκοπιμότητες, εσφαλμένα τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Μάστριχτ, της λευκής θήρας, κούδνας στο τραπέζι διαπραγματεύσεων ή τι μέχρι σήμερα κατέκτησαν οι εργαζομένοι.

Δεν υπάρχει κούδνα αφοβία ότι η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, υποτάχθηκε στις ορέξεις του κεφαλαίου, από τέλει τον μόντα με τον οποίο η κυβέρνηση, το κεφάλαιο, περνά τα αντιεργατικά μέτρα.

Είναι «πρώτο ραινοτέρον» ότι όσο η εργατική τάξη ανεύχεται αυτή την πλειοψηφία στη ΓΣΕΕ, τόσο θα αποστασιοποιείται και θα αρνείται οι κατακτήσεις της. Αντί η ΓΣΕΕ να οργάνωνει την πάλη της εργατικής τάξης, για να ανατρέψει αυτή την κατάσταση, αντί να ενταξύνει τους εργαζομένους και να τους προκομώσει με αποφασιστικό μέτρα της κυβέρνησης παίρνει μέρος στο παλάτι που έχει στήσει εργοδοσία και κυβέρνηση πολυκατοικίας ό,τι κατέκτησαν οι εργαζομένοι από το 1986 μέχρι σήμερα.

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ θα κούδνας ότι τραπέζι του λόγου όμως τον έχουμε επίσης οι εργαζομένοι. Εμείς πρέπει να τους χαλσώσουμε το κλίμα της συνεισφοράς θέλουν για περάσουν και ο κούδνας είναι ένας οργάνωση στο αγώνα μας, σφραγισμένη της ενότητας μας, εμπιστοσύνη στην οργάνωση μας, μακίσι συμμετοχή στους αγώνες.

Μόνο έτσι μπορούμε να ανατιμήσουμε τον ανατιμήσουμε την την πρόκληση της κυβέρνησης μόνο έτσι μπορούμε να ελπίσουμε.

Μόνο έτσι μπορούμε να ανατιμήσουμε τον ανατιμήσουμε την την πρόκληση της κυβέρνησης μόνο έτσι μπορούμε να ελπίσουμε.

Μόνο έτσι μπορούμε να ανατιμήσουμε τον ανατιμήσουμε την την πρόκληση της κυβέρνησης μόνο έτσι μπορούμε να ελπίσουμε.

Μόνο έτσι μπορούμε να ανατιμήσουμε τον ανατιμήσουμε την την πρόκληση της κυβέρνησης μόνο έτσι μπορούμε να ελπίσουμε.

Μόνο έτσι μπορούμε να ανατιμήσουμε τον ανατιμήσουμε την την πρόκληση της κυβέρνησης μόνο έτσι μπορούμε να ελπίσουμε.

Μόνο έτσι μπορούμε να ανατιμήσουμε τον ανατιμήσουμε την την πρόκληση της κυβέρνησης μόνο έτσι μπορούμε να ελπίσουμε.

Μόνο έτσι μπορούμε να ανατιμήσουμε τον ανατιμήσουμε την την πρόκληση της κυβέρνησης μόνο έτσι μπορούμε να ελπίσουμε.

Μόνο έτσι μπορούμε να ανατιμήσουμε τον ανατιμήσουμε την την πρόκληση της κυβέρνησης μόνο έτσι μπορούμε να ελπίσουμε.

Μόνο έτσι μπορούμε να ανατιμήσουμε τον ανατιμήσουμε την την πρόκληση της κυβέρνησης μόνο έτσι μπορούμε να ελπίσουμε.

Δεν προδίδουμε τους αγώνες μας

Σ' αυτόν, λοιπόν, το διάλογο της απάτης, η Ομοσπονδία αρνείται να πάρει μέρος, αρνείται να κάσει

Κάτω από την επιμονή του κλάδου μας, η κυβέρνηση υποχρώθηκε να αυξήσει τα ποσά στεγαστικών δανείων.

Η αύξηση όμως των ποσών μικρών δανείων επισκευής και αποπεράτωσης υπάρχουσας κατοικίας συνοδεύτηκε και με τη μετατροπή τους σε ένοικα, ενώ μέχρι σήμερα ήταν άτοκα.

Τα ποσά των δανείων που καθόρισε ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας σε δικαιούχους του, για αποπεράτωση κατοικίας και επισκευή υπάρχουσας κατοικίας, καθώς και δανείων του Ειδικού Στεγαστικού Ανακυκλωμένου Κεφαλαίου (ΕΣΑΚ), είναι τα παρακάτω:

Για αποπεράτωση κατοικίας:

α) Μέχρι 3.000.000 δραχμές για άγαμους και έγγαμους δικαιούχους.

β) Μέχρι 3.500.000 δραχμές για δικαιούχους με ένα (1) προστατευόμενο παιδί.

γ) Μέχρι 4.000.000 δραχμές για δικαιούχους με δύο (2) προστατευόμενα παιδιά.

δ) Μέχρι 6.000.000 δραχμές για δικαιούχους με τέσσερα (4) προστατευόμενα παιδιά και άνω.

1. Τα ποσά των δανείων θα χορηγούνται στο σύνολό τους ένοικα με ετήσιο επιτόκιο που καθορίζεται ως εξής:

α) 5% για άγαμους και έγγαμους δικαιούχους.

β) 4% για δικαιούχους με ένα προστατευόμενο παιδί.

γ) 2% για δικαιούχους με δύο (2) και τρία (3) προστατευόμενα παιδιά.

δ) 1% για δικαιούχους με τέσσερα (4) προστατευόμενα παιδιά και άνω.

Για επισκευή υπάρχουσας κατοικίας:

α) Μέχρι 2.000.000 δραχ. για άγαμους και έγγαμους δικαιούχους καθώς και για δικαιούχους με ένα προστατευόμενο παιδί.

β) Μέχρι 2.500.000 δραχ. για δικαιούχους με δύο (2) και τρία (3) προστατευόμενα παιδιά.

γ) Μέχρι 3.000.000 δραχ. για δικαιούχους με τέσσερα (4) προστατευόμενα παιδιά και άνω.

2. Τα ποσά των δανείων θα χορηγούνται στο σύνολό τους ένοικα υπέρ του δανειστή ΟΕΚ με ετήσιο

ΟΕΚ: Οι άστεγοι παραμένουν άστεγοι

Πόσο αυξήθηκαν τα δάνεια και πού πήγαν τα επιτόκια

επιτόκιο που καθορίζεται ως εξής:

α) 5% για άγαμους και έγγαμους δικαιούχους, καθώς και για δικαιούχους με ένα προστατευόμενο παιδί.

β) 3% για δικαιούχους με δύο (2) και τρία (3) προστατευόμενα παιδιά.

γ) 1% για δικαιούχους με τέσσερα (4) προστατευόμενα παιδιά και άνω.

3. Τα ανωτέρω δάνεια εξοφλούνται σε 15 χρόνια.

Δάνεια

Προγράμματος ΕΣΑΚ

α) Μέχρι 7.000.000 δραχ. για μεμονωμένα άτομα ή οικογένειες χωρίς παιδιά.

β) Μέχρι 8.500.000 δραχ. για δικαιούχους με ένα προστατευόμενο παιδί.

γ) Μέχρι 10.000.000 δραχ. για δικαιούχους με δύο (2) προστατευόμενα παιδιά και άνω.

δ) Μέχρι 12.000.000 δραχ. για δικαιούχους με τρία (3) προστατευόμενα παιδιά.

4. Τα ποσά των δανείων θα χορηγούνται στο σύνολό τους ένοικα, υπέρ του δανειστή ΟΕΚ, με ετήσιο

επιτόκιο που καθορίζεται ως εξής:

α) 8% για μεμονωμένα άτομα ή οικογένειες χωρίς παιδιά.

β) 6% για δικαιούχους με 1 προστατευόμενο παιδί.

γ) 4% για δικαιούχους με 2 προστατευόμενα παιδιά.

δ) 2% για δικαιούχους με 3 προστατευόμενα παιδιά.

Η εξόφληση των χορηγούμενων δανείων θα γίνεται σε 25 χρόνια.

Το ύψος των παραπάνω δανείων είναι διςανάλογο με την αξία της αγοράζομενης κατοικίας. Έτσι οι αριθμοί και οι στατιστικές

θα ενημερώνονται για 30.000 εγκρίσεις από τους δικαιούχους δανείων. Η χρησιμοποίηση τους όμως των δανείων θα υστερεί της πραγματικότητας, αφού η αξία

πιο του υποδομημένης κατοικίας των 70 τ.μ. υπερβαίνει τα 15 εκατ. και δυστυχώς η εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης έχει αφαιρέσει τη δυνατότητα στους εργαζόμενους να έχουν κάποιο μικρό κομμάκι, και αν συνδυάσει τα δάνεια, θα μπορούσαν να αποκτήσουν στέγη.

Ακόμη αρνητικό είναι ότι οι δικαιούχοι των παρα-

πάνω δανείων πρέπει να έχουν εισοδήματα από 2 έως 4 εκ. δραχ. Η προϋπόθεση αυτή στερεί σε σημαντικό αριθμό εργαζομένων με χαμηλά εισοδήματα τη χρησιμοποίηση έστω και αυτών των δανείων.

Υπάρχουν και τα διπλο-πλοδοτούμενα δάνεια. Με αυτά τα χρήματα τοίχιζονται μέχρι και το 75% της αξίας του ακινήτου και το επιτόκιο θα κμωιανεται από 6% έως 10% ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση και το είδος του επιτοκίου (κμωιανόμενο ή σταθερό επιτόκιο).

Αυτά τα δάνεια όμως είναι όνταρο θρηνικά κωιότα, αφού οι προϋποθέσεις χρησιμοποίησης τους είναι απαγορευτικές για τους οικοδόμους, με ταλλεργάνες, ξενοδοχικά, παλλήλοια κ.λπ., αφού πρέπει να έχουν εισοδήματα πάνω από 4.000.000 δραχ. και αν έχουν, για να πάρουν δάνεια, πρέπει να περνούν τον σκόπελο των κριτηρίων που επιβάλλουν οι Τράπεζες (σταθερό εισόδημα, πε-

ριουσιακά στοιχεία για εγγύηση! κ.λπ.).

Θεωρούμε ότι παρά τις μικρές θελατώσεις που έγιναν κάτω από την πάλη μας, η κυβέρνηση εξακολουθεί επιμονά να αρνείται στο μεγαλύτερο μέρος των εργαζομένων το δικαίωμα στέγης.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Να αναπτυχθούν τα προγράμματα του ΟΕΚ κώιρια στον κατασκευαστικό τομέα, με τη δημιουργία σύγχρονων ανθρώπινων κατοικιών και να διανεμηθούν στους δικαιούχους με όρους διαφανείς και αντικωιμενικά κριτήρια.

- Αύξηση των δανείων στο ύψος της αγοράζομενης κατοικίας.

- Να σταματήσει η αυθαίρετη καθόφληση των δανείων με έστω το απόδομα των αστών. Ο εργαζόμενος να επιλέγει το δάνειο που θέλει να πάρει.

- Να δοθεί δωρεάν δημόσια γη στον ΟΕΚ για το κατασκευαστικό του πρόγραμμα.

- Αύξηση της κρατικής επιχορήγησης (αναπροσαρμογή στα σημερινά επίπεδα), αύξηση της εργοδοτικής εισφοράς υπέρ του ΟΕΚ στο 1,5%.

Να ληφθούν άμεσα μέτρα, ώστε ο ΟΕΚ να εκπληρώσει τον κωιωνικό του ρόλο, να τον οποίο έχει σταθερά, που είναι η στέγηση των αστών, να εξαγνιανθεί και να σταματήσει να γίνεται εργαλείο για παράνομα κέρδη του κάθε Μπωλτζή.

Τι προβλέπει η Σύμβαση Εργασίας

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟ 25.2.1997 Σ.Σ.Ε. ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΦΩΝ ΚΛΑΔΩΝ

ΤΕΧΝΙΤΕΣ	1.1.1997		1.7.1997	
	ΑΓΑΜΟΙ	ΕΓΓΑΜΟΙ	ΑΓΑΜΟΙ	ΕΓΓΑΜΟΙ
Χωρίς τριετία	10.350	11.363	10.850	11.935
Με 1 τριετία	10.847	11.880	11.393	12.478
Με 2 τριετίες	11.363	12.396	11.935	13.020
Με 3 τριετίες	11.880	12.913	12.478	13.563
Με 4 τριετίες	12.396	13.429	13.020	14.105
ΒΟΗΘΟΙ ΤΕΧΝΙΤΩΝ & ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ				
Χωρίς τριετία	9.240	10.164	9.700	10.670
Με 1 τριετία	9.720	10.626	10.185	11.155
Με 2 τριετίες	10.164	11.088	10.670	11.640
Με 3 τριετίες	10.626	11.550	11.155	12.125
Με 4 τριετίες	11.088	12.012	11.640	12.610
ΑΝΕΙΔΙΚΕΥΤΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ				
Χωρίς τριετία	8.730	9.603	9.170	10.087
Με 1 τριετία	9.167	10.040	9.629	10.546
Με 2 τριετίες	9.603	10.476	10.087	11.004
Με 3 τριετίες	10.040	10.913	10.546	11.465
Με 4 τριετίες	10.476	11.349	11.004	11.921

Επιπλέον χορηγούνται επιδόματα επί του βασικού ημερομισθίου:

- α) 5% στους εργατοτεχνίτες που έχουν αποφοιτήσει από Γυμνάσιο.
- β) 7% στους εργατοτεχνίτες που έχουν αποφοιτήσει από Λύκειο.
- γ) 10% στους εργατοτεχνίτες που έχουν αποφοιτήσει από επαγγελματική εκπαίδευση, επιμορφωτικά προγράμματα και προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης του ΟΑΕΔ, ή απολυτηθούν ή εργατοτεχνίτες από την επιδίωξη του ΟΑΕΔ διάρκειας 120 ωρών τουλάχιστον. Καθώς και • δ) 10% στους εργαζομένους που απασχολούνται σε σκαλιστές άνω των 30 μέτρων και σε υπόγεια τεχνικά έργα (σμήματα, στόβες κ.λπ.).

ΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΠΙΑΤΙ ΑΝΕΜΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΡΑ ΤΟΥ ΔΙΑΧΟΡΙΣΜΟΥ ΣΕ «ΣΚΑΦΗ ΚΑΙ ΜΑΛΑΚΑ» ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Η Βοήθη αντιδραστική λογική της διαχείρισης της τοξικοκοινωνίας

Ο 25χρονος θρόθηκε νεκρός. Ψιλασμένος, στα σκαλιά του Δημοτικού σχολείου της Αρροπύλης. Είχε απειληθεί, λέει οι συγγενείς του, αλλά κάποιοι του έδειξαν το στήμα για να μην τους αποκαλύψει.

Ο 17χρονος θρόθηκε νεκρός, μετά τη μοιραία όση, σε σχολείο της Νέας Ψωλλιάδας. Μακριά από το σπίτι του, από το οποίο είχε φύγει πριν από τρεις Μακριά από τους φίλους του. Μόνος του ανέλαβε, όπως υποστήριξε μόνος του ήταν στη στιγμή ζωή του.

Δύο παιδιά πλήρωσαν με τη ζωή τους το κόστος σε άλλους. Και ο πρώτος καλύτερος συνεχής μεγαλύτερης τελεπαικής εθώνας και πίστα δεν δείχνει ότι η κοινωνία μας κάνει κάτι για να σταματήσει την πορεία.

Ο αριθμός των τοξικομανών στην Ελλάδα υπολογίζεται στις 50.000 - 60.000 άτομα. Αυτός ο αριθμός έχει ένα τεράστιο ειδικό μέρος, αφού αφορά ένα μεγάλο σημάσις κοινωνικό πρόβλημα, που τρέχει τα σκαλιά της κοινωνίας, καταστρέφοντας πρώτα και κέρνα τη νεολαία.

Μετά σε αυτή την έντονα φορημένη κατάσταση, η ελληνική κοινωνία γίνεται μάχη μιας προσπάθειας να περάσει στους πόλεις η θέση ότι είμαστε άνθρωποι να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα, ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, ότι οφείλουμε να αποδεχόμαστε τα τελεπαικής, σκόνητος το κεφάλι μπορούμε σε μια κοινωνική μάχη που μας ξεπερνάει.

Έτσι και άλλες δεν ανησιούνται. Και πόσο δειξάμε τίποτα στο κράτος για την δράση που επιδεικνύει.

Κοντά σε αυτά αναπτύσσεται

και μια έντονη προσπάθεια αποπροσανατολισμού από το πρόβλημα. Τα διαχωριστικά - λένε - τα ναρκωτικά σε «σκλήρα και μαλακά» να αποικονοποιήσουμε τα «μαλακά» και να χρησιμοποιήσουμε τα «σκληρά» συστημικά κλά, που σε αποδίδει να είναι ο τύπος σου να σχεδιάσει τη ζωή σου

θέλουν να ανεξαρτηθούν από την πρώτη.

Οι ανά όμως στην ουσία κρύβουν το πρόβλημα. Γιατί σε μια κοινωνία που σε μένει, που σου κλείνει το δρόμο (επαγγελματικά, συστημικά κλά), που σε αποδίδει να είναι ο τύπος σου να σχεδιάσει τη ζωή σου

όπως επίσημοι, όταν αρθρίσει να χρησιμοποιεί μια ουσία, ακόμα και από περίεργα, πολύ γρήγορα θα φτάσει να την χρησιμοποιήσει για να νιώσει καλύτερα, για να γίνει ο άνθρωπος, για να ανανεωθείται από την ένταση και το άγχος. Η χρήση της ουσίας αυτής σιγά - σιγά θα σου

παίρει όλο και μεγαλύτερο κομμάτι από τη ζωή σου, που έτσι κι αλλιώς δεν σε ικανοποιεί. Στο τέλος θα σε μείνει πίστα δικό σου θα ζεις για να νιώσεις και μόνος γι αυτό.

Στη θέση αυτή η πρόταση που λέει να γίνει νόμιμο το χρήση στην ουσία εμπιστεί τη νεολαία.

Ζητούν απολογητές και συνενοχούς

Η λογική της διαχείρισης της τοξικοκοινωνίας σε επίπεδο πολιτικό και οικονομικό είναι θετικά αντιδραστική και απολογητική. Η πίστα συστήματος, το οποίο έχει ως υπεύθυνο αξία του, τους νόμους της αγοράς και του κέρδους και μία επιθυμία και τη παροχή του ανεξάρτητο, ή αόλο πλαίσιο αγοράς, στους μαρτυρούς, τους δικαστές, τους αστυνομικούς, αποζητείται, ηγεμόνας, διαχειριστής μικροεπιχειρήσεων (μεγαλύτερο ποσό να νικήσει και να αποκαταστήσει τον νόμο (εξέρχονται απίστευτα). Η λογική και πολιτική που μένει στο όνομα του εξέρχονται, χρησιμοποιώντας τον να σε αποκαταστήσει τα δικαιώματα (δικαστική, πολιτική, οικονομική). Είναι η λογική της αγοράς, τάξης, που αναφέρεται μόνο για τη εξασφάλιση της ομοιότητας τάξης και ασφαλείας σε υπερχρησιάζονται αποκλειστικά άλλους τους διαφορετικούς, εκπαιδευτικούς σε τελεπαικής ανάλυση με αυτή τη στάση τους συμπεριφέρονται πίστα.

Η νομοθεσία που ναρκωτικό πρόβλημα κατά κοινή αποδοχή οικονομικούς κλάους. Το επόλεως - λένε - οι νόμοι της αγοράς σε μια ποσότητα παρανομιότητας της οικονομίας. Για να φορηθούν το κέρμα του νομίου, να γιν ημν όσως - λένε - να κρηθεί διαφανής κέρμα.

Είπα, σε μια κοινωνία υλοφόρα και αποπροσανατολισμένη πολλών «που θέλουν την ημερία τους», οι ισχυρότεροι οικονομικοί δυνάμεις, με φορημένα τους κλάς λογής «φιλοσοφίας», στην την οικονομική και πολιτική τους εξάρτηση με θέμα τη νεολαία και τους εργαζομένους μαρτυρούς. Θα πιστεύω - λένε - τη νομοθεσία να κρηθεί. Μεταφορά μεγαλύτερο γράμμα από την πρόβλημα ημν προσεγγίζει τη εξάρτηση σε πρώτο σκέλος το κέρμα. Υπάρχει μεγαλύτερο γράμμα από τον κοινωνικό αποκλεισμό νεοανώτερο ύψους του κοινωνικού στρώματος που οπηρεσιούνται την Ελλάδα. Για το κέρμα ήχημα δεν είναι οι πολιτικές εξάρτησης ή η φορηματικότητα της ομοιότητας (ανάπτυξη ή μείωση). Το κέρμα ζήτησης, ημν ζήτησης σε πρώτο σκέλος και ο σπνο ημνται να είναι αόλο το θέμα.

Επί, θέσσει, είναι λίστα οι απίστευτα που λένε αόλο οι χρήστες να μπει στην φύση. Δεν είναι αόλο οι χρήστες έμπορο ναρκωτικών, ούτε κληρονομική (εξέρχεται η μεγαλύτερη, επειδή οι εργαζομένους νομολόγοι πλάσμα είναι γαλά. Κληρονομική (εξέρχεται, μια όλη φορηματικός, πολιτικός οικονομικός - απο κερμα μνηστήρα. Σημά μάλιστα θρονησται μέσα σ' αυτήν, εξέρχουν και διαχωρίζονται

καταπίεσης και πολιτικής, είναι μηχανισμός, διαφανής αναπλήστης, εκδίκησης και εξαγορών κρατικών λειτουργιών, αντηνών και να αναπαύονται αόλο το μηχανισμό της διαφοράς.

Τι μπορεί, λοιπόν, να γίνει. Η απεξάρτηση αφορούν δεν γίνεται σε νομολογία, ούτε οφείλει οπηρεσιάζει ο υποκείμενος. Γίνεται σε άλλος κλάους, όπου υλοποιούνται θεμελιώδη προγράμματα. Η μάλιστα οφείλει να εξασφαλιστεί ολόκληρος τους όρους για τη ομοιότητα νομίου θερονομικών προγραμμάτων πολλών τύπων για την ένταξη σ' αυτά κινήτων των εξέρχονται που παύονται οι ιδέα σε κάποιο στιγμή τη ομοιότητα αποφεύγει η απεξάρτηση, να περάσει να δεικνύεται τη ομοιότητα και να ενσωματωθεί στην κοινωνία. Και να να κρηθεί, εντασσόμενος σ' ένα θεμελιώδη πρόγραμμα, που τους ταράζει και το απεικνύει.

Οι απεξάρτητες έχουν τη δυνατότητα σ' αποδοχή από άλλους και μπορούν να έχουν μια ομοιότητα με άλλους τους πόλεις ή στο κοινωνικό αόλο (νομολογία, τάξης, αναπλήστης, διαφανής, αναπλήστης, κλάους και να υπονομιούνται σε μια αόλο δυνάμεις οι ιδέα ημν εντασσόμενος τους γενεαλογικούς παρήγορες της εξάρτησης.

Αρραλός αόλο αόλο πηρούνται (ζωής, δεν περνούν αναγκαία στην πρώτη). Όμως δεν υπάρχει ούτε ένας προνομιούχος που να μην έχει κέρμα και χάσις. Ποιος, αρρα, μπορεί να εγερθεί ότι ο νέος που κρηθείτε στο αθάνατο ζωής, υπονομιούχος καθώς είναι να ζει μέσα σε συνθήκες οικονομικής και πολιτιστικής φτώχειας κοινωνικής περιθωριοποίησης, μοναχικός, ανασφάλτος, φορητός, απελπισμένος, καθήκοντες μέρη σ' ένα ένοχο κοινωνικό πλαίσιο, αλλά ο νέος που κρηθείτε σε δε απεξάρτησης, οπηρεσιάζει τη πρώτη ουσία σε δε απεξάρτησης, καταλήγοντας τελικά στην πρώτη.

Στα ίδια πλαίσια εντάσσεται και η ομοιότητα της νεολαίας για να υπονομιούνται. Η μεθώνος - λένε - τρέχει το μόνο μέσο για να λείπει το πρόβλημα. Σημά όμως ότι η διεδικής εμπειρία - αρραπέλο αόλο - δείχνει αρραπέλο το αντίθετο. Η υποκατάσταση μιας ουσίας από μια άλλη - νόμιμη και ελεγχόμενη - δεν καταργεί την εξάρτηση ως πρώτο ζωής. Το πρόγραμμα μεθώνος είναι χρήσιμα για συγκεκριμένους παραπνοήσες (παρόνομος από AIDS ή άλλες θανάσιμες αρραπέλες, ένομος, τοξικομανής ή τοξικομανής που απεπύχων αναπληρώνεται να απεξάρτηθούν). Είναι χρήσιμα όμως όχι ως θεραπευτικά, όχι ως λίστα του πρόβληματος.

Γνωρίζουν καλά όλοι συγγενίζονται τέλεως άδωτος, ότι η εξάρτηση από τον εθισμό σ' ένα πρόγραμμα μεθώνος, σε αόλο του κοσμού, συνδέεται τη νόμιμη μεθώνος με την παράνομη πρώην, αρραπέλο, γιατί η εξάρτηση είναι πρώτος ζωής και σπνο η νόμιμη δώτος μεθώνος, δεν αρραπέλο να γεμιστεί το κρηθεί κοσμού. Γνωρίζουν επίσης καλά ότι όσο δεν αναπληρώνονται οι γενεαλογικοί παρήγορες της εξάρτησης ως πρώτος ζωής πλατύνουν στρώματα της νεολαίας και αόλο φτωχύνουν η φύση για να αποφεύγεται της μεθώνος, όπως ημν ημνται αθώοις στην ανάπτυξη μιας κοινωνίας ουσίας, που θα υποκατάστη τη μεθώνος, όπως ημν ημνται πρώτα κρηθεί να υποκαταστή τη μορφή.

του κλάους για το 1997

Σε όλο είναι γνωστό ότι η υποταγή πλειοψηφία της ΓΕΕΕ υπεράγει πέρη δίχρονη σύμβαση εργασίας. Στην ουσία κρηθεί από τις κλάους των εργαζομένων, χωρίς αυτό να ερωτηθούν, χωρίς να αναπτυχθούν αγώνες, υπερχρησιάζει μαζί με τα συνταξιοδοτικά τους στον ΣΕΒ την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΕΕ), μια σύμβαση «κομμένη και ραμμένη» στα μέτρα της κηδέρησης και των διοικήσεων. Τους καταγγέλλει τότε και σήμερα, γιατί παρέκκλιαν το συνδικαλιστικό κίνημα, έδωσαν τους εργαζομένους στη γωνία, και χωρίς να ρίξουν έδω μια τοκρημία για «την τιμή του όπλου», πρόωγηση σε μία σύμβαση, για την οποία πρώτοι οι εκπρόσωποι των διοικήσεων δήλωσαν ικανοποιημένοι. Αν λοιπόν οι διοικήσεις δήλωσαν ικανοποιημένοι, οι εργαζόμενοι πρέπει να υφιστάμενοι το ποσοστό εκπροσώπων, που έχουν καταλάβει τη συνδικαλιστική ηγεσία της εργατικής τάξης. Είναι γνωστό ότι η σύμβαση που υπογράφηκε η ΓΕΕΕ αποτελεί τα καλύτερα μνημοσύνια δηλαδή οι κλάδοι μπορούν να υπογράψουν παράνομο και όχι ποσοστό απ' αυτή. Παράλληλα όμως η ΕΓΣΕΕ αποτελεί και «απόλο», αφού οι εργοδότες την επικαλούνται

και δεν δίνουν παράνομο αυξήσεις ή τέλος πάντων αν οι εργαζόμενοι μπορούσαν και αποκαταστήσει κλά παράνομο, δεν εξέρχονται κατά ποσό από τα όρια της ΓΕΕΕ. Για το 1996 η ΓΕΕΕ είχε υπερχρησιάζει 3,5% το πρώτο εζέμημα και 4% το δεύτερο, που πρακτικά σημαίνει σε ετήσια βάση 7,5%. Για το 1997 είχε υπερχρησιάζει για το πρώτο εζέμημα 3,25%, για το δεύτερο 3,25% και 1% διορθωτικό, που πρακτικά σημαίνει για όλο το χρόνο 7,5%. Βέβαια οι καρποκλήνεται της πλειοψηφίας της ΓΕΕΕ δεν αμεινεται με αυτή τη σύμβαση και μπορεί να μην έχουν ανάγκη και το μισθό τους, όμως για τους εργαζομένους η σύμβαση αυτή σημαίνει φτώχεια, ανέχεια και δυστυχία. Μέσα σ' αυτό το κλάμα υπερχρησιάζει και η Ομοσπονδία μιας τη σύμβαση της, όχι δέδωκε διετή. Πέρη υπογράφηκε 4% από 1.1.1996 και 4,3% από 1.7.1996. Επίσης κρηθεί μια τριετία που σημαίνει ακόμα 5%, όπως και σε περίπτωση απόλυσης εργαζομένου που έχει στον ίδιο εργοδότη από 1-2 χρόνια παίρνει αποζημίωση 8 από 7 μνημοσύνια που ήταν μέχρι τότε. Για το 1997 η σύμβαση που υπερχρησιάζει η Ομοσπονδία με τους εργοδότες είναι 3% από 1.1.1997 και

5% από 1.7.1997, σύνολο 10%. Πέρη όμως από την υπογραφή της σύμβασης υπερχρησιάζει το ποσοστό της, δηλαδή να μην αμεινεται κανένα κρηθεί από αυτή. Τα κρησίματα είναι αρραπέλο. Πολλοί συνδικαλιστές που δουλεύουν σε εταιρείες, μεγάλα έργα κλά, αμεινεται κάτω από τη σύμβαση. Ακόμα και στις οικοδομικές υπαρχόν συνδικαλιστές, κρημία εθισμοποιούνται, αλλά και βοηθοί σε άλλες δουλειές της οικοδομικής που δεν πλησιάζουν και τη σύμβαση. Πρέπει όλο να γνωρίζουμε ότι εργοδότης που δεν τηρεί τη σύμβαση είναι παράνομος, η σύμβαση είναι υποχρεωτική για όλους. Αποτελεί το καλύτερο και από και πάνο καλύτερος μπορεί να διεδικηθεί μεγαλύτερο κρημοκόμο. Γι' αυτό, κανένας οικοδομικός δεν πρέπει να δέχεται μειωμένους κλά από τη σύμβαση, όπως το διεδικηκόμο και όπου συνδικαλιστές ανελθώνομαι σε απελθώνομαι στο Συνδικατικό μένος. Για να καταπολεμήσει καλύτερα κάθε συνδικαλιστής, διοησμοποιείται τον παράνομο πίνακα με τα μνημοσύνια, όπως διαμορφώνονται με τη Σύμβαση του 1997.

Απρίλης 1997

Τα αποβατικά
σώματα σε θέση
μάχη.

Τα πολυμερικά
πλοία έτοιμα να
μεταφέρουν τους
σύγχρονους
«Ράμπο».

Τα όπλα γεμάτα
στα χέρια.

Οι «ανθρώπινοί»
της νέας τάξης
πραγμάτων για
μια ακόμη φορά
παιρνουν την
τύχη των λαών
στα χέρια τους.
Νέο θύμα τους
αυτή τη φορά,
η γεωτονική μας
Αλβανία.

Η εξέγερση του αλβανικού λαού «εγγόλησε» τα δυτικά αργεντινά

«απελευθερωτών και εκπολιτιστών του λαού της Αλβανίας».

Αυτή είναι η «συνταγή» της νέας τάξης, που θέλησαν να εφαρμόσουν στη γεωτονική χώρα οι γκαγκάτες της διεθνούς ατζέρας και δοκιμάζεις του μεγάλου κεφαλαίου. Και απάντησε σε αυτή τη «συνταγή» εξέγερθηκε ένοπλα ο αλβανικός λαός. Κι όμως, Σήμερα, οι θύματα εξεγερματούστατες του σιδηρόδρομου θυμίζετο ανθρώπινο στην Αλβανία, ντόθηκαν το προσοχή του αμαρτωλοποιημένου «ουμανισμού», που επέδειξε στην σπύρη Γουγκολιάνα, στη Σομαλία, στη Ρουάντα, όσονασηστούν για τον ένοπλο χαρακτήρα της εξέγερσης και δεδιανόητους τον ένοπλο αλβανικό λαό, αποφανόμενοι: «Είμαστε από θέση αρχής κατά οποιαδήποτε διαεί».

Δεν υπάρχει ντροπή για να την επικαλεστεί κανείς και να την αναζητήσει στο πρόσωπο των αλβανών λαών. Μόνο από υποκρισία και κινισμός είναι φτιαγμένη η ιδιοσυγκρασία τους. Τόση υποκρισία, που μιλού για «φι βίαιος οι παγκόσμιος

Η εξέγερση στην Αλβανία και οι δολοφόνοι των λαών

«Σώστε τον Μπαρζάνο ή καλύτερα «Σώστε την κυβερνητική τάξη» στην Αλβανία. Αυτό είναι το σύνθημα του μεμπερλισμού, τον ασταθιστικό του Ουάσιγκτον.

Και οι διάφοροι «κεντροαριστεροί» όπως Σημίτη και Ντ' Αλέμα τρέχουν να το υλοποιήσουν, μήπως πάρουν και αυτοί κανένα κομματάκι από την τσιτα.

Μέχρι τώρα εκείνο που κανείς «ακροελευθερώ» δεν είχε τολμήσει να φέρει και να προσπαθήσει στα δικιά του πρόσωπα, ήταν οι αρχές του ανθρωπισμού που δίδονται την Αριστερά, ακόμα και σε επίπεδο θεωρητικής προσέγγισης. Όμως η Αλβανία και οι εκεί εξελέγτες στάθηκαν οι αφορμή για να κάνουν ένα θύμα παρὰ πέραν οι σύγχρονοι «κεντροαριστεροί», οι οποίοι έφτασαν στο σημείο να αντικαθιστούν το πραγματικό περιεχόμενο του ανθρωπισμού της Αριστεράς με τα κριτήρια και υποκριτικά επιχειρήματα τα ποσ «αριστεροί» είναι οι τι εισβάλλει σε ξένες χώρες για να σώσει δικτόχρονο τύπου Μερκελίας, και να «προσφύγει» την αποκατάσταση της τάξης», την οποία διασφαλίζουν οι ίδιοι, όταν εξεγειρόνται κατά τέτοιου δικτατορικού Όθως, η κριμή!

Οι εγγόλησι «κέντροαριστεροί» αυτοί του «κεντροαριστερού» μικρομπερλισμού δεν τα κατάφεραν να πλεοναστούν πρόσωτο στην κυκλίνα, που θα τους κατέπαισε προνομιακός υπαί

Οι «Ράμπο» πατάνε το λιμάνι του Δουρραχίου

λίων των μεγάλων μεμπερλιστών.

Δυστυχώς για την «κεντροαριστερή» κυβέρνηση του κ. Σημίτη υπάρχει η εξώθεν «κεντροαριστερή» των Πρίντι και Ντ' Αλέμα.

Η Γαλλική κυβέρνηση, αναμένοντας την παντοφάρα που γράφει ότι «οσους δεν ενδομει στη Βαλκάνια θα πάμε να τους σώσουμε», είναι εκείνη που παρό τους αρχικούς διαταγμούς, έχει το γενικό πρόσωπο των πολυεθνικών δυνάμεων. Διαταγμούς που δεν έχουν να κάνουν βόλκας με την ουσία του θέματος, αλλά με το να μετρά τη βόλκα του κλάου και τη διοίκηση βόλκας παιδιών και γυναικών, θα είναι ασφαλείς οι Ιταλοί στρατιώτες

μπροστά στην αγανάκτηση του αλβανικού λαού.

Πήρανε λοιπόν από κοινού τα όπλα οι διάφορες δαλκάνες μαριονέτες του ΝΑΤΟ και των Βρεζνέβιάν και ανέλαβαν να επιβάλλουν τον γνωστό ανθρωπισμό των πολυεθνικών στη γεωτονική μας χώρα.

Και όλα αυτά για να ξεπεραστεί η κριτική. Όπου προσοχή, να μην το ξεχνάμε, «κρίσιμη» είναι η γεωτονία, οι αλβανικός λαός πέρα το όπλο ανέπαινε ενός παρτίδων. Σίχως το ανίσταμα του και βόλκας να σταματήσει το πλάσμα του σε βόλκας της χώρας του από μονοκόμια και τις πολυεθνικές της άδης, που είχαν κλείσει σαν τις κριδές μόλις μαρίκαραν «ηγήτο».

Η εξέγερση ξέφηνισε, είναι αλήθεια, τα ασρετικά της άδης. Νόμίζαν ότι είχαν κερτίσει καλά τη δουλειά με την αντροπή του σοσιαλισμού στην Ανατολική Εγγόλη και την επιβολή της νέας τάξης πραγματώντας τα Βαλκάνια. Δεν αντροπυλίσαν ιδιαίτερα από έναν λαό κίματα, ταπεινωμένο και φοβισμένο να αντροπύσει. Αλλοστ, είχαν πάρει τα μέτρα τους.

Ο Μερκελίας, που έδινε καθημερινά όρκους πίστης, στην ασταρτοσύνη, είχε επιβάλει παντού το φόβο. Οι νέοι άνθρωποι, που, κατά τα κέρηρα, θα μπορούσαν να αντροπύσουν, ακολούθησαν μιλικά το όρομο της μεταπτώσεως. Εξεγερν τον στρατό

και την αστυνομία. Πάνω από 2.000 Αμερικανοί και χιλιάδες Εγγολοί είχαν εγκατασταθεί, παίρνοντας το ρόλο του τοποτηρητή των μεμπερλιστικών πυροσφόντων.

Κι όμως! Έγινε το «μπαμ». Τα γεωτό, οι πόλεις της Αλβανίας έφωσαν, η μια μετά την άλλη, στα χέρια των εξεγερμένων. Στην αρχή, οι Δυτικοί προσπαθήσαν να ελέγξουν την εξέγερση. Εκπείρισαν να επιβάλουν «ώσμως» με αναδείξει νέας κυβένησης, από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, που δίδεχαν να παύσουν από το ρόλο, συμμετέχοντας σε διαπραγμάσεις μαζί με τον δικτατορο Μερκελίας. Ο εξελεγεμένος λαός, όμως, δεν έπεσε στην παγίδα της «πολιτικής λύσης» και ανέπτυξε την εξέγερση, διεκδικώντας ψωμί, ελευθερία, δημοκρατία, ένα καλύτερο παρόν και μέλλον. Την δυνατότητα να δουλέψει και να ζει, να μπορεί να κατακτήσει τη χώρα τους. Το δικαίωμα να μην τον κλέβουν να και διακυβερνάται όχι από μαριονέτες των μεμπερλιστών. Ναι μπορεί να αναγορευτεί στους πολιτικούς της χώρας του εκείνους που τολμήσαν, όταν δεν φυλακίζουν στη μέρη και δεν ενεργούν σαν διαπρωτίες των κοινωνικών και δημοκρατικών ελευθεριών. Απάντησε σε όλα αυτά τα απαντήματα οι «αριστεροί» της άδης: έζησαν ένα γκέλο δικτατορικό, μέσα στο οποίο το μόνο ανατροπυμένο και νόμιμο «δικτατορικό» ήταν το πλάσμα του από τις δυνάμεις, με

δολοφόνου! Αυτοί που καθόλου δεν ενδομεινται από τη δια που παύσαν να θεμελιωνόταν τους στα Βαλκάνια η από τη δια που «αρκωνται» τα όπλα, όταν σπύριζαν στα χέρια των δικτόχροτων, τύπου Μερκελίας. Αντίθετα, οι όθων αρχές τους περί «μη θύμα», ανυπομονία στο προσκήνιο, όταν οι λαοί, μη έχοντας άλλη επιλογή, παίρουν όλα τα μέτρα, ακόμη και τα ισόβα, ώστε να μην «αργήσουν» στον πρόβια στα σπαράγια του Μερκελίας. Είναι σωστό γιατί: Σέρουν να ξεγερνουν την αποδοχή από τη μη αποδοχή θεία. Αποδοχή την η δική τους, η αντροπύση, η μεμπερλιστική θεία. Το ανουοηρημα έζησε από τη στιγμή που ο λαός μη αρπάσσει για να την ανατροπύσει! Όμως, από που σπύρισε ενόχλη της ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, την Ε.Ε. και άλλους τύπους γεωτοκρατίας της «αυτοκρατορίας» τους, όπως η ελληνική κυβέρνηση, δεν είναι μόνο τα όπλα που έχει στην κατοχή του οι αλβανικός λαός. Εκείνο που θαύσε τους υπαίτι, εκείνο που ουσιαστικά τους τρομακίζει, είναι η δυνατότητα των εξελεγεμένων, οργανωμένων μάχες. Γιατί εκεί θύμαται το «κόλπο» των λαών, μαζικό και του αλβανικού. Και αυτό είναι το ανόητο πρόβλημα εκείνου που θέλουν να διαμετρούν τον κλαυτήρι με θεία: Οι πολυεθνικοί που απαιτούν οι αλβανικοί λαοί, όταν έφωσαν τον προσκήνιο της ιστορίας, όσους φοβόταν, και αν την κατακρίνουν, τελικά δεν μπορούν να την αποκρίνουν...